

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
15 december 2021
Kamer 25N
Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
/

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
15 december 2021

Naam van de beklagde(n)
A.H.

Systeemnummer parket
19TEH19

Dossiernummer
21N003187

Notitienummer parket
IE/N/55/L1/6314/2018

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
gespecialiseerde correctionele kamer,
rechtsprekend in zaken van sociaal strafrecht
Kamer 25N
bij verstek
Vonnis

In de zaak van het arbeidsauditoraat en

D.Z.T.
geboren op (...)
van Ethiopische nationaliteit
ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester V.D., advocaat te (...)

vzw **PAG-ASA**
burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester V.D., advocaat te (...), loco meester A.N., advocaat
te (...)

tegen:

1. **A.H.**
geboren te (...)
van Koeweitse nationaliteit
zonder gekende woon- of verblijfplaats

beklaagde, die verstek laat gaan.

2. **A.S.**
geboren te Koweit (Koeweit) op (...)
van Koeweitse nationaliteit
zonder gekende woon- of verblijfplaats

beklaagde, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGINGEN

de eerste en de tweede, beklaagde van:

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 3 mei 2018

A mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer (art. 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken (art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433novies §§ 1 en 5 Sw)

strafbaar met een opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met geldboete van duizend euro tot honderdduizend euro;

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 4 mei 2018

B wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden,

met de omstandigheid dat de wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving langer dan een maand geduurd heeft (art. 436 Sw)

strafbaar met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro;

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 4 mei 2018

C geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

-inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

-strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2

van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

-strafbaar met een sanctie van niveau 4

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en op een niet nader te bepalen plaats in het Rijk in de periode van 14 augustus 2017 tot en met 3 mei 2018

D loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

-inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

-strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van

de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

-strafbaar met een sanctie van niveau 2

Overwegende dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B strafbaar zijn met criminele straffen;

Overwegende dat er nochtans aanleiding is om slechts correctionele straffen uit te spreken wegens de aanwezigheid van verzachtende omstandigheid dat de beklaagden nog niet eerder werden veroordeeld tot een criminele straf;

gelet op artikel 2 van de Wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;

gelet op de artikelen 226 en 227 van het Wetboek van strafvordering;

PROCEDURE

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden aan zoals voorzien in de rechtstreekse dagvaarding.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.
De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

De beklaagden A.H., A.S. zijn niet verschenen hoewel ze rechtsgeldig werden gedagvaard.

ONTVANKELIJKHEID - DIPLOMATIEKE IMMUNITEIT

1.

Overeenkomstig art.31Verdrag van Wenen geniet de diplomatieke ambtenaar immuniteit ten aanzien van de rechtsmacht in strafzaken van de ontvangende Staat. Hij geniet eveneens immuniteit ten aanzien van de burger- en administratiefrechtelijke rechtsmacht van die Staat, met uitzondering van de volgende gevallen:

- a) een zakelijke actie betreffende particuliere onroerende goederen die gelegen zijn op het grondgebied van de ontvangende Staat, tenzij hij deze onroerende goederen onder zich heeft ten behoeve van de zendstaat voor de werkzaamheden van de zending;
- b) een geding betreffende erfopvolging waarin de diplomatieke ambtenaar als particulier en niet ten behoeve van de zendstaat betrokken is als uitvoerder van een uiterste wilsbeschikking, bewindvoerder, erfgenaam of legataris;
- c) een geding betreffende een door de diplomatieke ambtenaar in de ontvangende Staat buiten zijn officiële werkzaamheden om verrichte handels- of beroepsbezigheden.

De immuniteit van een diplomatieke ambtenaar ten aanzien van de rechtsmacht van de ontvangende Staat verleent hem geen immuniteit ten aanzien van de rechtsmacht van de zendstaat.

Overeenkomstig artikel 32 Verdrag van Wenen kan afstand gedaan worden van immuniteit op de volgende wijzen:

1. Van de immuniteit van rechtsmacht van diplomatieke ambtenaren en van personen die

- immuniteit genieten krachtens artikel 37 kan door de zendstaat afstand worden gedaan.
2. Het afstand doen van immuniteit dient altijd uitdrukkelijk kenbaar te worden gemaakt.
 3. Indien een diplomatiek ambtenaar of een persoon die krachtens artikel 37, immuniteit van rechtsmacht geniet een rechtsgeding aanvangt kan hij zich ten aanzien van een tegeneis die rechtstreeks verband houdt met de hoofdvordering niet beroepen op immuniteit van rechtsmacht.
 4. Het afstand doen van immuniteit van rechtsmacht ten aanzien van burger- of administratiefrechtelijke procedures wordt niet geacht in te houden het afstand doen van immuniteit ten aanzien van de tenuitvoerlegging van het vonnis; hiervoor is een afzonderlijk afstand doen van immuniteit noodzakelijk.

De immuniteit en voorrechten worden genoten vanaf het ogenblik waarop men het grondgebied van de ontvangende Staat betreedt om zijn functies te aanvaarden of, indien hij zich reeds op het grondgebied van die Staat bevindt, vanaf het ogenblik waarop kennisgeving van zijn aanstelling wordt gedaan aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken of aan een ander overeengekomen ministerie.

Wanneer de taak van een persoon die voorrechten en immuniteiten geniet is beëindigd, houden deze voorrechten en immuniteiten normaal op te bestaan op het ogenblik waarop hij het land verlaat, of na het verstrijken van een redelijke termijn om het land te verlaten, doch zij blijven tot aan dat tijdstip van kracht, zelfs in geval van een gewapend conflict. Met betrekking tot door zulk een persoon in de uitoefening van zijn functie als lid van de zending verrichte handelingen blijft de immuniteit evenwel van kracht (artikel 39 Verdrag van Wenen)

Uit het voorliggend dossier blijkt dat de diplomatieke functie ten einde is gekomen, en het koppel terug naar de zendstaat Koeweit is vertrokken. Zijn diplomatieke functie is beëindigd.

Overeenkomstig artikel 39 van het Verdrag Diplomatiek Verkeer, strekt de immuniteit, nadat de diplomatieke functie ten einde is gekomen, zich immers slechts uit tot handelingen die de diplomaat heeft gesteld bij de uitoefening van zijn taken als lid van de diplomatieke missie. De uitbuiting van huispersoneel in de private residentie van de diplomaat is geen officiële, diplomatieke handeling. De voormalig diplomaat

en zijn echtgenote genieten voor die praktijk geen immuniteit, (zie ook in de zaak voor het Britse Supreme **Court Reyes v Al Malki** van 18 oktober 2017, Case ID UKSC 2016/0023).

De strafvordering tegen het koppel A.H. en A.S. is ontvankelijk.

BESCHRIJVING VAN HET ONDERZOEK

De feiten betreffen een vorm van slavernij van mevrouw D.Z.T.. Ze legde een verklaring af waaruit de volgende elementen blijken:

Mevrouw D.Z.T. is een Ethiopische vluchteling die in Koeweit in handen van mensenhandelaren is terechtgekomen. Ze werd door deze personen in 2012 als huishoudhulp aangeboden aan het echtpaar A.H. en A.S.. Daar diende ze 7 dagen op 7 te werken en diende ze 24 uur per dag klaar te staan voor het koppel en hun kinderen. Ze had geen contact met de buitenwereld, ze had geen eigen leven en heeft nauwelijks persoonlijke bezittingen. Ze zou 52 DINAR krijgen per maand maar ze heeft nooit geld

gezien. Dit bedrag was zelfs ruim onvoldoende om van te leven. Ze mocht eten nadat de familie gegeten had, en van hetgeen zij overlieten. Als ze boos waren op haar scholden ze haar uit voor ezel, ook de kinderen deden dit. Ze werd vervolgens in 2017 overgebracht naar België om hier te opereren als huishoudhulp van het echtpaar A.H. en A.S.. Haar documenten hield het koppel bij zich. Hetzelfde verhaal ontspoon zich in België met dit verschil dat ze in België niet buiten mocht komen. Het koppel sloot bij een vertrek het huis hermetisch af en mevrouw D.Z.T. werd alleen achtergelaten. Ze kon op geen enkele manier het huis ontvluchten. Tot op een moment dat het koppel de sleutel 's nachts op de achterdeur heeft achtergelaten, waarna ze is kunnen vluchten en onderdak heeft gevonden in België en geholpen werd door de autoriteiten. De VZW PAG-ASA begeleid bij mevrouw D.Z.T. sinds 5 oktober 2018.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1.

Naast de verklaring van mevrouw D.Z.T. tonen de verschillende documenten in hun geheel genomen aan dat ze door beklagden naar België werd gehaald:

- Zo is er een kopie van application tor Schengen waar een toeristenvisum wordt aangevraagd (Koeweitse ambassade) waarin ze als huishoudhulp op aangemerkt staat; Er zijn documenten betrekkelijk een medische en reisverzekering;
- Er is een verklaring van A.H. waarin hij alle reiskosten en kosten van inwoon van mevrouw D.Z.T. ten laste neemt, daarin verklaart hij dat ze reeds 5 jaar voor hem werkt. Ze zal België verlaten op het moment dat de termijn van het visum is verstreken;
- Kopie van het Ethiopisch paspoort;
- Er is een arbeidsovereenkomst maar daarin wordt niets gepreciseerd;

A. Mensenhandel

2.

Levert het misdrijf mensenhandel op, de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met teneinde:

3° deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

§ 2. Het in § 1 bedoelde misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

Het arbeidsauditoraat meent dat de verzwarende omstandigheden als omschreven in artikel 433 septies van toepassing zijn, inzonderheid het misbruiken van de kwetsbare positie van het slachtoffer.

3.

Uit de elementen van het strafdossier inzonderheid de verklaringen van mevrouw D.Z.T. in samenlezing met de hierbovenbeschreven documenten blijken de vernederende en mensenwaardige omstandigheden omtrent haar tewerkstelling en haar leven als huishoudhulp. De verklaringen zijn consistent en de rechtbank heeft geen redenen om te twifelen aan deze verklaringen.

Mevrouw was een vluchteling uit Ethiopië en werd door het koppel door toedoen van mensenhandelaars aangesteld als werkkraft eerst in Koeweit, nadien werd ze overgebracht naar België. Deze persoon bevond zich aldus in een bijzondere kwetsbare positie. Het slachtoffer kreeg geen of nauwelijks loon uitgekeerd, en was aldus volledig afhankelijk van de beklaagden. Ze diende 24h op 24h, 7 op 7, beschikbaar te zijn voor het gezin, en kon geen eigen leven opbouwen.

De verzwarende omstandigheden, bepaald in artikel 433septies, 2° en 6°, van het Strafwetboek, zijn dan ook aanwezig.

Beklaagden hebben geprofiteerd van de situatie van mevrouw D.Z.T., en gebruikten haar als een goedkope arbeidskracht, feitelijk als slaaf.

De feiten onder tenlastelegging A zijn bewezen ten aanzien van beide beklaagden.

B. wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

4.

Mevrouw D.Z.T. werd gevangengehouden in een woonst in België gedurende een periode van twee jaar.

De tenlastelegging B is bewezen op grond van de verklaringen en omschrijvingen van mevrouw D.Z.T.

C. **Geen DIMONA,**

5.

Op basis van de verklaring van Mevrouw D.Z.T. en de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat met zekerheid kan worden aangenomen dat haar tewerkstelling niet DIMONA werd gemeld.

D. **GEEN LOON**

6.

Op basis van de verklaring van Mevrouw D.Z.T. en de vaststellingen van de verbalisanten blijkt dat er nooit een loon werd uitbetaald op de wijze zoals in de wet vermeld.

De tenlastelegging D is bewezen.

E. Straftoemeting

7.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank - voor zover de voorliggende gegevens dat mogelijk maken - onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklaagden, de graad van betrokkenheid bij de feiten, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

8.

De ten laste gelegde feiten zijn verenigd door een eenheid van opzet en moeten voor elk van de beklaagden met één straf worden betuigd overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek.

De zwaarste straf, is die gesteld op tenlastelegging A.

9.

Beklaagden hebben iedere sociaalrechtelijke verplichting aan hun laars gelapt. Om een goedkope arbeidskracht tewerk te kunnen stellen, hebben zij zich bezondigd aan het uitbuiten van een persoon die zich in een kwetsbare ongunstige positie bevond. Er is geen spoor van enig schuldinzicht of besef van de ernst van de situatie. De feiten vormen een aanslag op de menselijke waardigheid van het slachtoffer mevrouw D.Z.T.. Ze zijn vernederend en denigrerend.

De feiten zijn dan ook uitermate ernstig en vereisen in beginsel een streng maatschappelijk signaal.

Beklaagden moeten worden veroordeeld tot de kosten.

BEOORDELING OP BURGELIJK GEBIED

1.

Mevrouw D.Z.T. kan vergoeding vragen voor de schade die ze heeft geleden tengevolge van de bewezen verklaarde misdrijven. Uit het dossier blijkt duidelijk dat zij slachtoffer is van de onmenselijke praktijken. Ze heeft geen loon ontvangen waarop ze recht heeft. Zowel de materiële als de morele (5.000 EUR) schadevergoeding kunnen worden toegekend. Beklaagde heeft morele schade geleden door de mensonterende behandeling.

2.

De VZW PAG-ASA stelt zich burgerlijke partij. De VZW kan vergoeding vragen voor de schade die ze heeft geleden tengevolge van de bewezen verklaarde misdrijven. Het is voor de rechtbank niet duidelijk welke schade de VZW zou hebben geleden. Een morele schade kan duiden op een reputatieschade, maar dit is hier niet aan de orde.

De vordering is ongegrond.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 2 van de Wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;

art. 1, 2, 3, 25, 31, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 100, 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, 433

septies lid 1. 2° en 2 en 433 novies §§ 1 en 5, 436 strafwetboek

art. 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

art. 101, 102, 103, 162, 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

art. 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

art. 76, 78, 101 en 259bis van het Gerechtelijk Wetboek,

art. 3 en 4 V.T.Sv

art. 186 Sv

UITSpraak

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **D.Z.T.**, vzw **PAG-ASA**,

bij verstek ten aanzien van **A.H.**, **A.S.**, Op strafgebied

Ten aanzien van A.H.,

Veroordeelt A.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar** en tot een **geldboete** van **12.000,00 EUR**, zijnde **1.500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet de heer A.H. voor een termijn van vijf jaar uit de in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek opgesomde rechten.

Veroordeelt A.H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 6,60 EUR

Ten aanzien van A.S..

Veroordeelt A.S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D:

- tot een **gevangenisstraf van 2 jaar** en tot een **geldboete van 12.000,00 EUR**, zijnde **1.500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.
- Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet mevrouw A.S. voor een termijn van vijf jaar uit de in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek opgesomde rechten.

Veroordeelt A.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 6,60 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van mevrouw D.Z.T. ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagden A.H. en A.S. tot betaling van de som van 33.327,44 EUR te betalen aan mevrouw D.Z.T. te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 15/08/2017 tot aan de dag

van datum van het vonnis, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten tot op de dag van de algehele betaling.

Veroordeelt de beklaagden A.H. en A.S. tot betaling van de som van 1560 EUR aan rechtsplegingsvergoeding te betalen aan mevrouw D.Z.T..

Verklaart de burgerlijke vordering van PAG-ASA VZW ontvankelijk doch ongegrond.

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is geweest en uitgesproken in openbare zitting op 15 december 2021 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, kamer 25N:

- X.D.P., rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier D.R.K.